

Full diocesà

7 de juny del 2020

p4i5 —Campanya de donatius per les parròquies

p7 —Un documental sobre l'Església confinada

La «nova normalitat»

Han estat uns mesos insòlits que han capgirat moltes coses. A principis d'any, van anar arribant les notícies d'un nou virus que causava pneumònia. A partir de la segona setmana de març, es confirmava que el virus anava circulant pel territori de les nostres diòcesis —amb el preludi dramàtic del confinament dels municipis de la Conca d'Òdena— i, juntament amb tot Espanya, es decretava l'estat d'alarma i el confinament a les llars. Es paralitzava gran part de l'activitat econòmica i social i s'inauguraven uns mesos insòlits per a tots nosaltres.

Ha estat un inesperat virus que ha deixat un rastre de morts: a la regió sanitària de la Catalunya Central, a la qual majoritàriament pertanyen els bisbats de Vic i de Solsona, hi ha hagut més de 1.500 morts pel Covid-19. Des d'aquestes pàgines, la nostra pregària sincera i el nostre condol a les famílies afectades.

Els mesos de confinament també han inclòs tota l'activitat de l'Església: setmanes sense culte públic, una situació inèdita des de la guerra civil. La vida cristiana ha quedat confinada a les llars, fet que ha provocat un esforç —realitzat a través de les noves tecnologies i altres mitjans— per mantenir la feligresia connectada a la litúrgia i als missatges d'esperança dels pastors. Ara estem en la «nova normalitat», mantenint la distància social i sense oblidar-nos dels més fràgils.

«Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic»

Santíssima Trinitat / Cicle A

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.» Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

(34,4b-6.8-9)

Salm responsorial

Glòria i lloança per sempre.

(Salm 3)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant. Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

(13,11-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

(3,16-18)

«Estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres»

Mostrar Déu Trinitat

Joan Mir Tubau, prev.

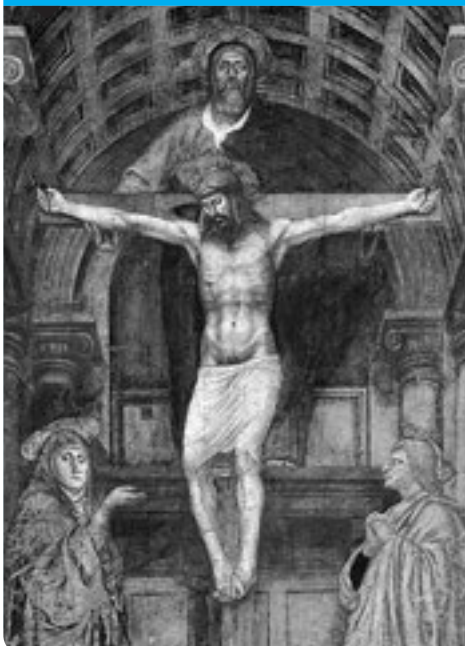
Segurament que som nombrosos els cristians que no sabem gaire com parlar del misteri de la Santíssima Trinitat. Des de sempre hem sentit a dir que és un misteri, i potser hem dedicat poc temps a contemplar-lo i a intentar extreure'n el significat per a la nostra vida cristiana. Adorar la Trinitat és acollir Déu Amor —«compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor»— que s'ha donat a conèixer com a Pare, Fill i Esperit Sant. Un missatge que ressona amb claredat en les pàgines de l'Escriptura.

Jesús revela que Déu és Pare: «Abba, Pare!», una expressió entranyable que Jesús ens convida a utilitzar en la nostra pregària. Déu és Pare de tots. Tots som fills de Déu. Aquest Pare bo «estima tant el món que ha donat el seu Fill únic», Jesucrist, icona humana de Déu, home com nosaltres, germà nostre. I Déu Pare regala al món l'Esperit Sant: el qui infon la vida, l'Esperit Creador. Abans de la seva Pasqua, Crist anuncia que enviarà un Defensor, que estarà prop dels deixebles, dins d'ells i els guiarà a la veritat completa. Crist ressuscitat dona l'Esperit Sant als deixebles, un Esperit que és present i actua també més enllà de les fronteres de la fe.

Creure en la Santíssima Trinitat demana a l'Església —i nosaltres en formem part!— complir una missió que un bonic text del Concili Vaticà II descriu així: «Pertoca a l'Església de fer presents i gairebé visibles Déu Pare i el seu Fill encarnat, renovant-se i purificant-se contínuament sota el guiatge de l'Esperit Sant.»

La imatge

Per a la vida eterna de la humanitat el Pare posa en joc allò de més estimat que té des de l'eternitat: dona el seu Fill únic. Una relació d'amor, com quan Jahvè ordena a Abraham el sacrifici del seu fill Isaac: l'epifania divina no es fa de triomfalismes, sinó de donacions.

Al peu de la creu, Maria, la Mare, i Joan, l'Apòstol, acullen el do del Pare que ha costat la vida de Jesús.

La Trinitat (1425-27). Masaccio

Agenda

Lit. hores: Setmana II

8 dilluns

—Sant Pere d'Amer
—Santa Cal·líope
1Re 17,1-6/Salm 120/Mt 5,1-12

9 dimarts

—Sant Efreem
—Santa Pelàgia
1Re 17,7-16/Salm 4/Mt 5,13-16

10 dimecres

—Sant Maurici
1Re 18,20-39/Salm 15/Mt 5,17-19

11 dijous

—Sant Bernabé
Ac 11,21b-26; 13,1-3/Salm 97/
Mt 5,20-26

12 divendres

—Sant Lleó III
1Re 19,9a 11-16/Salm 26/
Mt 5,27-32

13 dissabte

—Sant Antoni de Pàdua
—Sant Gerard
1Re 19,19-21/Salm 15/Mt 5,33-37

14 Solemnitat del Corpus Christi / Cicle A

—Sant Eliseu
Postulació del Dia de la Caritat
Dt 8,2-3.14b-16a/Salm 147/
1Co 10,16-17/Jn 6,51-58

Campanya de donatius per les necessitats de les parròquies

Continuem treballant per a tothom. Ens hi ajudes?

A causa de les mesures de confinament, les 249 esglésies de la diòcesi no han pogut celebrar missa amb poble i les aportacions i ofrenes s'han vist molt reduïdes. Tanmateix, els rectors han continuat havent de fer front a les despeses corrents dels temples, com la llum i l'aigua, a part d'altres despeses.

Per a afrontar l'impacte del Covid-19 durant el període de confinament, el bisbat de Vic ha llançat una campanya de recollida de donatius per al sosteniment econòmic de les seves parròquies. A través de la pàgina web www.parroquies.bisbatvic.org, els fidels poden escollir la parròquia amb la qual volen col·laborar i fer la seva aportació.

Amb aquesta iniciativa, la nostra diòcesi s'afegeix a les altres que també han llançat campanyes similars.

Fer un donatiu a l'Església ara desgrava molt més. Dins les accions aprovades per la crisi del coronavirus, el govern ha augmentat les desgravacions a l'IRPF dels donatius que es fan a l'Església, amb unes deduccions de fins al 80% per a imports inferiors a 150 euros.

El lema de la campanya de recollida de donatius és «Continuem treballant per a tothom. Ens hi ajudes? Col·labora al sosteniment de la teva parròquia», i es preveu que la campanya estigui activa fins al setembre.

Accions del bisbat de Vic en temps de confinament

CAMPANYA DE DONATIS A LES ESGLÉSIES

Seguim treballant per a tothom. Ens ajudes?

Col·labora en el sosteniment de la teva Parròquia

Pots fer-ho directament a través de la pàgina:
www.parroquies.bisbatvic.org
Gràcies!

Visita www.bisbatvic.org per a més informació

Des del dia 14 de març que es va decretar l'estat d'alarma per part del govern de l'Estat a causa de la pandèmia del coronavirus, són moltes les iniciatives solidàries i d'atenció espiritual, pastoral i assistencial a persones i institucions que la diòcesi ha dut a terme.

El bisbe Romà, a través de la delegada de la Generalitat a la Catalunya Central i a través de la delegada del Govern espanyol a Catalunya, va posar a disposició de les dues Administracions tots i cadascun dels espais que té la diòcesi, incloent-hi les esglésies, com a possibles equipaments

per a hospitals d'emergència si fos necessari.

Amb l'ajuda operativa de voluntaris de l'Hospitalitat de Lurdes i voluntaris de la ciutat de Manresa, el bisbat va col·laborar en la confecció de 4.200 pantalles protectores (donades per l'empresa Tecmolde d'Osca) per lliurar a 25 residències de gent gran d'arreu de la diòcesi i a algun hospital.

El bisbat es va posar en contacte amb els hospitals i residències de gent gran que aquests dies no podien rebre la visita de familiars i amics, per tal de fer-los arribar cartes o dibuixos que els havien fet els nens de la catequesi (i algun adult que també hi volgué col·laborar) per dir-los que no estaven sols.

Pel que fa a l'acompanyament espiritual i atenció religiosa, la diòcesi va crear un equip de capellans voluntaris, que no eren del grup de risc, per a atendre espiritualment els malalts dels hospitals.

El bisbat de Vic, a través de les seves parròquies, s'ha mantingut actiu amb múltiples activitats litúrgiques, assistencials i de proximitat a la feligresia

L'acompanyament espiritual a malalts, famílies i persones que ho necessitaven ha estat constant per part de molts rectors; s'ha fet per telèfon o per videoconferència des de les parròquies de Vilanova del Camí, Calaf i parròquies veïnes, Calldetenes i Riudeperes, Santa Maria i la Soledat d'Igualada, Viladordis, Montserrat i Sagrada Família de Manresa, Òdena, l'Espelt i Castellolí, per exemple.

Pel que fa a les celebracions litúrgiques i altres, les iniciatives han estat moltes.

Així, cada dia, a $\frac{3}{4}$ de 9 del matí es podia escoltar, per Ràdio Vic, la missa que el bisbe Romà celebrava a la catedral. Aquesta missa també es podia seguir pel Canal Taronja Osona i Moianès i pel canal de Youtube del bisbat.

La diòcesi vigatana es va adherir a tocar les campanes cada dia, a les dotze del migdia, convidant a la pregària de l'àngelus i al suport a tot el personal sanitari; i a les vuit del vespre, fent-ho coincidir amb els aplaudiments als sanitaris.

Mentre va durar el confinament més estricte, cada matí el bisbe Romà beneïa tota la diòcesi amb el Santíssim Sagrament des del comunidor de la catedral de Vic, que és la part més alta de la façana i té vistes als quatre punts cardinals.

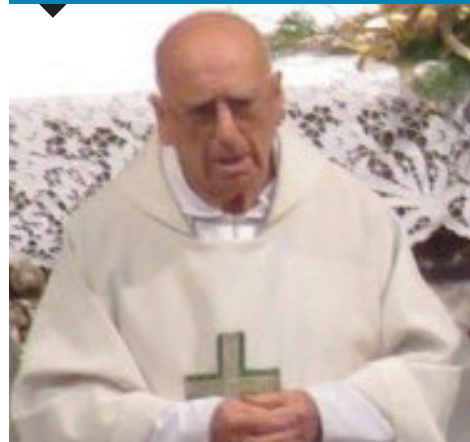
Foren moltes les parròquies que retransmetien la missa per Youtube o a través d'altres plataformes: les tres parròquies d'Igualada, Santa Maria de Ripoll, la Seu de Manresa o Sant Joan de les Abadesses, per exemple.

(Continuarà)

Necrològica

Mn. Josep Aribau i Riba

El dilluns de Pasqua moria Mn. Josep Aribau Riba, de noranta-sis anys d'edat i setanta-un de sacerdoti. Era el prevere més gran de tota la diòcesi.

Havia nascut a Igualada el dia 10 d'agost de 1923 i va rebre l'orde sacerdotal el 22 de maig de 1949. Fou vicari mestre de la parròquia de Santa Maria d'Artés (1949), ecònom de Santa Maria de Rubió i Sant Martí de Maçana (1950) i ecònom de Sant Jaume de Montpalau de Solsona (1955). Fou rector de Sant Pere de Jorba i encarregat de Santa Maria de Copons (1984). Era capellà de l'església de Nostra Senyora del Roser d'Igualada (2001). Tot i jubilat de responsabilitats parroquials des de feia molts anys, s'havia mantingut actiu fins a les darreres setmanes.

Fou enterrat en la intimitat i la missa funeral pública en sufragi de la seva ànima està pendent de celebració. Al cel sia.

El Papa resa el rosari per tots els qui sofreixen la dura prova del Covid-9

En una nova pregària mundial durant la pandèmia del coronavirus, el papa Francesc va presidir dissabte passat des de la gruta de Lourdes dels jardins vaticans el rés del rosari en enllaç telemàtic amb cinquanta santuaris de tot el món.

A la fi del rosari, el Papa va suplicar a Maria de Natzaret: «Gireu envers nosaltres els vostres ulls misericordiosos en aquesta pandèmia del coronavirus, que sostingui les persones angoixades, infongui confiança als qui viuen en l'ansietat pel futur», així com «que acabi aquesta prova i que torni un horitzó d'esperança i de pau».

Va suplicar també a Maria que «il·lumini la ment dels homes i dones de ciència perquè trobin un remei a la malaltia», i va resar «pels responsables de les nacions, perquè actuïn amb saviesa, sol·licitud i generositat».

Però, sobretot, va demanar a la Mare de Déu que «toqui les consciències perquè les enormes sumes dedicades a augmentar i perfeccionar els armaments es dediquin a promoure estudis per a prevenir catàstrofes similars en el futur», i que faci «créixer en el món el sentit de pertinença a una única gran família humana».

L'episcopat en acció de gràcies pel retorn del culte

Els bisbes catalans, en una reunió recent, han tractat sobre el retorn progressiu a la normalitat de les celebracions litúrgiques i l'activitat pastoral a les parròquies i temples de les deu diòcesis amb seu a Catalunya a partir de l'aplicació de les diverses fases de desconfinament a les diferents regions sanitàries, i manifesten la seva acció de gràcies pel retorn a la normalitat del culte cristià tan essencial per a tots els fidels.

En aquests moments d'emergència educativa, han expressat el desig que sigui respectada la llibertat d'educació i el dret dels pares a triar el centre educatiu per als seus fills, i que es consideri l'escola concertada com a part del servei educatiu a Catalunya, tal com indica la Llei d'Educació LEC (2009).

En aquest sentit, els bisbes veuen amb preocupació la recent decisió de la Conselleria d'Educació de la Generalitat de Catalunya de no renovar el concert a les escoles amb educació diferenciada i demanen que es reconsideri aquesta mesura.

▶ Cap al juliol, es faran funerals col·lectius per totes les víctimes del Covid-19

Un documental sobre «Església confi(n)ada»

Redacció

La pandèmia del Covid-19 a Catalunya i el confinament han portat a situacions excepcionals i doloroses. Però també han comportat històries de solidaritat i humanitat úniques. Les persones d'Església n'han protagonitzades moltes i ara queden recollides en un documental. «Església confi(n)ada» és documental d'Animaset dirigit per la periodista Laura Mor, realitzat íntegrament durant el confinament, que explica aquesta experiència única: com ha viscut l'Església a Catalunya el confinament i què significa ser cristià en temps del coronavirus.

En el documental, a través de diversos clips i el recull d'imatges domèstiques, es mostra com han reaccionat aquestes setmanes les comunitats de religiosos, les parròquies, els serveis solidaris de l'Església, les escoles cristianes,

els serveis religiosos sanitaris i les famílies cristianes des de casa. També es recullen imatges de la celebració de la Setmana Santa des de casa en diferents poblacions catalanes.

El relat del documental aporta les reflexions de personalitats d'Església i de persones que han viscut la pandèmia en primera línia als hospitals. També des de l'Església aporten la reflexió dos teòlegs: l'arquebisbe Joan Planellas i la religiosa del Sagrat Cor, metgessa i delegada de Fe i Cultura de l'arquebisbat de Barcelona, Margarita Bofarull. I dues famílies cristianes amb fills petits i adolescents que expliquen com han continuat celebrant la fe a casa i sense prevore.

El documental es pot trobar a la plataforma digital de «La Vanguardia».

El llibre

Sant Joan Pau II Magne

Conversa amb el papa Francesc

Ed. Palabra. 15,90 euros.
128 pàgines.

Amb motiu del recent centenari del naixement de sant Joan Pau II, el papa Francesc conversa amb Luigi Maria Epicoco sobre aquesta figura, que amb el pas el temps ha anat cobrant la seva veritable dimensió.

En aquest diàleg familiar es tracten aspectes que afecten tota l'Església, però també surten a la llum preciosos fragments autobiogràfics que el mateix papa Francesc ha compartit amb el seu entrevistador, permetent furgar en la seva ment i en el seu cor. Des del punt de vista estilístic, les respostes conserven la frescor del diàleg i de l'original de la llengua parlada.

El papa Wojtyla va crear cardenal Jorge Mario Bergoglio; per la seva banda, el papa Francesc va ser l'impulsor del procés de canonització de Joan Pau II.

El dret i el deure de pregar pels nostres difunts

Romà Casanova, bisbe de Vic

És propi dels humans donar sepultura digna a les persones que han mort. Un signe clar de presència humana en un lloc i un temps són els enterraments que s'hi troben. Per raó de la seva dignitat, una persona humana no ha de ser mai abandonada en la seva mort, ha de rebre sepultura. Els cristians, entre les obres de misericòrdia corporals, hi tenim la d'enterrar els morts.

En aquest temps d'alarma sanitària hem viscut amb dolor —molts de vosaltres en primera persona— la mort de persones estimades. I no solament el sofriment de no poder acompanyar-los en la seva greu malaltia, sinó a més el trencament de cor per no poder viure el dolor en la celebració cristiana, que ens obre a l'esperança, i per no poder ser presents tots els familiars més propers en el moment del sepeli. I això ha estat d'aquesta manera, no solament amb els qui amb mort per la malaltia vírica que ens assota, sinó també amb els qui han mort per altres causes.

L'Església, per mitjà dels seus sacerdots, ha estat, dins les seves possibilitats, a prop de les famílies que han patit la mort d'un ésser estimat. Ho ha fet amb la pregària en els cementiris o en els tanatoris. A més, amb una paraula de proximitat en aquests moments de dolor; i amb la pregària sobretot en les celebracions de la missa, fent-los presents amb el seu nom, tot pregant pel seu etern descans.

Ara, quan les mesures sanitàries ho fan possible, serà bo que les famílies celebren funerals pels vostres difunts. Pregar pels nostres difunts és, al mateix temps, un dret i un deure de tot cristià. En les parròquies, els vostres rectors acolliran la vostra voluntat de celebrar una missa funeral pels qui ens han deixat. La millor pregària que podem oferir pels nostres difunts és la celebració de la missa

en sufragi d'ells. En la celebració cristiana el nostre dolor s'uneix amb l'esperança de l'amor misericordiós de Déu, amb la certesa de la resurrecció i de la vida eterna.

En el moment que sigui possible, tant a nivell diocesà com de cada població, serà bo que se celebri un funeral per tots els difunts en aquest temps de pandèmia que estem vivint. El dolor és compartit per tots nosaltres, com la gran família que som. Tots necessitem compartir aquest dolor amb els altres i, al mateix temps, acollir l'esperança en els nostres cors, la qual té la seva font en Jesucrist, mort i ressuscitat, en qui tenim la certesa que l'Amor és més fort que la mort.

